

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I Congrés Conviure a Catalunya

Palau del Parlament, 27 de maig de 2013

La presidenta

Bon dia a tothom.

Per començar, deixeu-me que saludi tots els nois i les noies de les escoles que heu vingut per celebrar el I Congrés Conviure a Catalunya; també el president de l'Associació d'Antics Diputats, el senyor Joan Rigol, expresident del Parlament; l'exdiputat responsable que aquest congrés sigui realitat, Josep Maria Balcells, com a responsable del projecte; dos altres exdiputats, un exdiputat i una exdiputada; tots els qui ocupen la primera fila, que s'han encarregat de la coordinació, i el responsable de la unitat educativa del Parlament.

No sé si haviéu estat mai al Parlament... Alguns no, altres sí... Bé, doncs, per als que no —i per als que sí, perquè no perdin la memòria—, aquesta casa, aquesta casa tan gran, aquest palau és la seu del Parlament. Què vol dir, això? Que aquí els cent trenta-cinc diputats i diputades que cada quatre anys el poble de Catalunya vota perquè el representin treballen aquí cada dia. I som cent trenta-cinc diputats dels quals cinquanta-nou són dones, són senyores, i una de les cinquanta-nou sóc jo, que sóc la presidenta del Parlament. És la primera vegada a la història que hi ha una presidenta.

Aquest palau té molts anys d'història, molts, gairebé tres-cents anys, i és al parc de la Ciutadella on es va construir una fortalesa com a instrument de repressió contra els catalans, perquè l'11 de setembre de 1714 els catalans vam perdre la guerra de successió i van construir la ciutadella per espantar les persones. Al cap de dos-cents divuit anys, el 1932, l'arsenal d'aquella fortalesa es va convertir en parlament. I per tant, el que havia estat un instrument per a la guerra es converteix en un instrument per a la pau, per al diàleg, per a la convivència, per a la democràcia, que és el que avui vosaltres posareu en pràctica.

I no continuo. Ara us deixo parlar a vosaltres, que sou els protagonistes d'avui, que fareu d'alguna manera de diputats o de diputades.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

[...]

Si tot va com ha anat aquesta presentació, molt bé. No us vull felicitar perquè no sé si la feina que fareu ara estarà ben feta..., deixaré les felicitacions per al meu antecessor, per a Joan Rigol, expresident del Parlament i president de l'Associació d'Antics Diputats, que quan s'acabarà aquesta feina que fareu aquí anireu a l'hemicicle, al saló de sessions del Parlament, i allà us fareu una fotografia i ell us adreçarà unes paraules de comiat després dels exercicis que haureu fet avui i del debat i de la participació i de tot.

Us vull explicar —segur que ho sabeu perquè a l'escola us ho deuen haver dit ja— que durant força anys, durant set anys, el Parlament, per mitjà de l'Associació d'Antics Diputats, ha atorgat el premi Conviure, un premi per a un projecte relacionat amb els valors de la convivència, amb els valors de la participació, amb els valors del diàleg, perquè diàleg vol dir parlar i saber escoltar, no tan sols parlar, parlar, parlar..., en què participen les escoles de Catalunya que volen.

Per tant, heu participat en projectes que estan relacionats amb la feina que es fa en aquesta casa, i avui tots aquests anys de premi Conviure convergeixen en aquest primer congrés que avui celebrem i celebrareu. Per tant, és un privilegi per a tots vosaltres ser avui aquí, perquè molts altres nois i noies hi voldrien ser i no poden perquè no hi cap tothom, i per això s'ha fet una selecció, s'han buscat aquelles escoles que hi han volgut participar i que en algun moment havien estat guardonades amb el premi Conviure.

Avui tractareu del tema 'créixer en el conflicte', que heu escollit vosaltres, i que segons l'edat i el curs que feu heu definit d'una forma o una altra però de manera semblant. És allò dels nens o les nenes que molesten, que parlen massa, que es barallen, i que no deixen que els altres estudiïn, treballin, i llavors s'ha de buscar una solució, i per tant aquesta solució significa en uns casos fer de mitjancer, de mediador, en unes altres discutir per què parles tant, per què estàs empipant, per què molestes, i que l'altre pugui expressar el que li passa, i entre un i altre buscar una solució. Això és el que heu fet aquests mesos i això és el que avui heu de compartir tots per saber les visions de cadascun. És important tenir un projecte i elaborar-lo i treballar-lo, però molt més important és compartir-lo, perquè si el projecte me'l quedo jo, no se n'assabenta ningú; si del projecte en parlo i el discuteixo, no tan sols el comparteixo sinó que el milloro, perquè segur que, entre tots, surt un projecte millor. I per tant avui vosaltres podreu fer això, i fareu

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

d'alguna manera una feina que fan els parlamentaris i, per tant, fareu de ciutadans, participareu i fareu de polítics en el sentit de buscar el que és millor per a la comunitat, per a la vostra escola, per a la vostra família i per al vostre entorn.

Per tant, en aquest sentit us desitjo èxit en la feina que heu fet. Els vostres mestres ja ens han dit que ho havíeu fet prou bé, però ara és molt important la que feu aquí. Heu compartit en xarxa, us heu enviat missatges, us heu enviat no ho sé, 'whatsapps' o el que sigui..., i per tant ara és qüestió que tot això ho sumem, ho portem cap aquí i discutim entre uns i altres, però amb respecte i tolerància. Potser no t'agrada el que diu aquest noi d'aquella escola, però és el que ell ha pensat i és el que ell ha treballat, i llavors tu has d'intentar convèncer-lo, i si no el convences, pactes i negocies, i això és el més important: negociar, pactar, escoltar, parlar.

Per tant, us deixo ara amb el primer congrés, amb la feina que fareu aquest matí i us desitjo molta, molta sort.

Moltes gràcies.